

Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 21 2021 11:47:43

[illegible]

dinleyeceğini yahut düşümeneğini mi sanıyorsun? Hayır, onlar hayvanlar gibidirler. Hatta onlar, yolca daha da sapıktırlar!” (Furkan 44) Şüphesiz, Allah katında hayvanların en kötüsüm, düş&uumunmeyen sağır ve dilsizlerdir!” (Enfal 22) Düş&uumunmen insanlar önce kendilerini, sonra da düş&uumunmeyenleri yönetirler. Düş&uumunmeyen insanlar ise, her düş&uumunmen tarafından yönetilirler. Bunun sonucunda da, ne yazık ki bir çoban tarafından güd&uumulmeye mahkum hale gelirler. Düş&uumunmenler için, yaratılan her şeyde Allah’n mucizesini görme ve O’nun büy&uumukl&uumiğ&uumun idrak etmek mümk&uumund&uumur. Düş&uumunmenler ise gözlerinin ön&uumundekindi bile görmekten acizdirler; “Göklerde ve yerde nice mucizeler var ki, yanlarından geçerler de dönüp bakmazlar bile.” (Yusuf 105) Kur’an’n işaret ettiği gibi düş&uumunme; gönül göz&uumu ile gör&uumup, nefsin isteklerinden bağımsız bir akıl ve mantık ile algılamının sonucudur. Kur’an bu gerçeği, olağanüst&uumu bir anlatım ile vermektedir; “(Seni yalanlayanlar) hiç yery&uumuz&uumunde dolaşmadılar mı? Zira dolaşsalar dı elbette düş&uumunecek kalpleri ve işitecek kulakları olurdu. Ama gerçek şu ki, gözler kör olmaz; lâkin göğ&uumuslar içindeki kalpler kör olur.” (Hac 46) “Andolsun, biz cinler ve insanlardan birçoğunu cehennem için yaratmışızdır. Onların kalpleri vardır, onlarla kavramazlar; gözleri vardır, onlarla görmmezler; kulakları vardır, onlarla işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir; hatta daha da şaşkındırlar. İşte asıl gafiller onlardır.” (A'raf 179) İki kişi Hz. Aişe’yi ziyaret ettiler ve “Hz. Muhammed’de görd&uumuğ&uumun&uumuz etkileyici bir şeyi anlatır mısınız?” diye sordular. Hz. Aişe’yle dedi; “Rasûlullah bir gece kalktı, abdest aldı, namaz kıldı. Namazda çok ağıladı. Öyle ki, secde esnasında yerleri ıslattı, mübarek göz&uumuyla… Sonra Hz. Bilal geldi. Onu öyle gör&uumunce “Sizin geçmiş ve gelecek t&uumum g&uumunahlarınız affedilmişken, sizi ağlatan nedir?” diye sordu. Rasûlullah;

أَفَلا
أَكُونَ
عَبْدًا
شَكُورًا،
لَقَدْ
نَزَلَتْ
عَلَيَّ
اَللَّيْلَةَآيَةٌ،
وَيْلٌ
لِمَنْ
قَرَأَهَا
وَلَمْ
يَتَفَكَّرْ
فِيهَا “Şükreden bir kul olmayayım mı? Bu gece Allah bir ayet indirdi. Bu ayeti okuyup ta üzerinde tefekkürde bulunmayan, düş&uumunmeyen kişilere yazıklar olsun!” dedi ve şu ayeti okudu:[\[4\]](#)

إِنَّ فِي
خَلْقِ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

anda, ölü, hasta, hapis değilim bundan sonraki hayatımda saniyeler, dakikalar üzerinde titreyecek, hayatımı sana kulluk uğrunda harcamaktan başka bir şey düşünmeyeceğim. İşte bu ziyaretler ve bu dualar bu zatın manevi olarak gelişmesine sebep olmuştur. İbadetlerde Tefekkür “Namaz Örneği” Rabbimizin emrettiği günde 5 vakit ve 40 rekat olarak kıldığımız namazımızı bir kez olsun düşünelim ve düşünerek tefekkür ederek yerine getirelim. Önce abdest için ön hazırlıklarımızı yerine getirelim. Ardından efendimizin aldığı gibi güzelce abdest almaya başlayalım. Ancak aldığımız abdestin azalarımızdan akacak damlalarıyla Mevlamızın bizlerin günahlarını da döktüğünü; hissederek, organlarımızla günahlardan uzak duracağımıza söz vererek, şuuruna ererek alalım. Sonra namaz kılacağımız yere doğru hareket ederken her adımımızın Mevlaya yakınlaşmak adına olduğunu hatırd tutarken, sağ adımımızla bir sevap elde ederken sol adımımızla da bir günahımızın silindiğini düşünelim. Kiblegaha vardığımızda “kiminle konuşacağız, kimin huzuruna kabul edileceğiz” iyice düşünerek niyetimizi gerçekleştireceğiz. “Ya rabbi! Niyet ettim senin rızan için sabah namazının farzını kılmaya” ama aslında şunu düşüne bilmeliyiz: “Allah’ım ben geldim. Günahlarımla kavrulmuş bedenimle, affına mazhar olmaya, geldim. Kulluk biatımı yenilemeye geldim. Bütün dünyayı ellerimin tersiyle itip kalbi selim ile sana geldim. İhsana ermeye, sana secdeye geldim, halimi arz etmeye geldim. Beni kabul eyle. Bir kez olsun “Kulum bana geldi” de. Ben bu kulluğımın şerefini her daim yüreğimde hissedeyim. Bu duygularla tekbir alıyoruz ve “Allah’ü Ekber” derken yüreğimizde bu coşkuyu hissediyoruz. E’uzü besmele ile gerçek anlamda Allaha sığınıyoruz. Sonra hamdimize başlıyoruz Fatihâ suresiyle. Ama anlamak ve anlaşılmak için geldiği halde, kolaylaştırıldığı halde anlamıyoruz ne dediğimizi. Fatihâyı okurken ne dediğimizi anlamıyoruz. E’uzü besmele ile kimden kime sığınıyoruz. Zammı surelerle ne söylüyoruz. Rüku ve secdelerdeki tesbihatımızda ne diyoruz bilmiyoruz. Anlamadığımız için namazlarda diyar diyar dolaşıyoruz. Her birimizin sırtında yüklerle namaza duruyor, kurtuluşa, kurbiyete eremiyoruz. “Namazı yük olarak görüyorum”, “namaz benim beratım, huzur kaynağım ve miracımdır” diyerek Allahın huzuruna durmayı Mevlam hepimize nasip etsin. Kıldığımız namaz miracımız olamıyorsa, bizleri günahlardan alıkoyamıyorsa tefekkürüzüğümüzüzdendir. İbn Abbas (RA) şöyle demiştir: “Tefekkür içinde kılınan normal iki rek'at namaz, tefekkürüz bütün bir geceyi ibadetle geçirmekten daha hayırlıdır!” Tefekkür, insanı bilgili eder. Bilgili olan da amel eder. (Vehb bin Münebbih) Günde 40 Rek'at Namaz Kılıyoruz. Bu 40 rek'atın 17'si farz, 3'üvâcib, 20'si sünnettir. Bir senede 14.600 rek'at namaz kılıyoruz. Ramazan'da 600 rek'at teravih namazı kılıyoruz. Toplam bir yılda 15.200 rek'at namaz kılmış oluyoruz. Namaz kılan bir mü'min bir günük namazında neyi ne kadar zikrediyor; hiç; düşündünüz mü? Namaz Kılan Bir Mü'min Bir Günde En Az – 15 def'a Euzübillâhimine şeytânirrâcîym diyerek şeytanın şerrinden Allah'a sığınıyor. – 40 def'a Besmele çekiyor. – 40 def'a Fatihâ sûresini okuyor. – 80 def'a Rabb'imizin er-Rahman ismini söylüyor. – 80 def'a er-Rahim ismini söylüyor. – 213 def'a Allah-u Ekber diyor. – 120 def'a Sübhane Rabb'ie'l-Azim, diyor. – 240 def'a Sübhane Rabbiye'l- âlâ, diyor. – 40 def'a Semi Allahu limen hamideh diyor. – 40 def'a Rabbenâ ve leke'l-hamd diyor. – 21 def'a Ettahiyyatüyü okuyarak Peygamberimize selâm gönderiyor. – 21 def'a Kelime-i Şehadet'i

söylüyor. – 26 def'a omuzundaki meleklerle ve yanlarındaki Müslümanlara Selâm veriyor. – 15 def'a AllahümmeSalliselâvatını okuyor. – 15 def'a Allahümmebârikselavatını okuyor. Bu zikrettiklerimiz sadece namazın içinde okunanlardır. Namazdan önce ve sonra okunanlar ve tesbihatlar bu rakamların dışındadır. 60 yıl yaşayıp da kulluğunun gereklerini yerine getiren bir mü'minin yaptıklarını ve söyediklerini bu kadar yıl hesabıyla hesaplayın bakalım, ne çıkacak karşınıza. İşte hakkıyla kılınan Namaz insanı cennete götürür. Rabbim namazı dosdoğru kılanlardan eylesin... Sonuç: Yaşadığımız her anı fırsat bilerek hayatımızı yeniden gözden geçirmeliyiz. Önce kendi geçmişimize, geleceğimize, kendimize doğru, Tefekkür seyahatine çıkmalıyız. Ardından nereden geldiğimize, niçin geldiğimize, bu amacımızı gerçekleştirebileceğimize daha doğrusu rabbimize doğrul tefekkür yolculuğuna çıkalım. Kuran’dan ilham alıp Hz. Muhammed Mustafa’yı rehber ve önder edinip, ilme ve bilgiye sarılıp, tefekkür deryasından, akıl havuzundan düşünce sermayesinden istifade ederek iman yolculuğuna, ibadet yolculuğuna, hakikat yolculuğuna, insanlık yolculuğuna çıkalım ve Nasibimizi arayalım. Bir Kısas: Yaşamın anlamını kavramak için dünyayı dolaşmaya çıkan bir genç, gezdiği ülkelerden birinde ünü bir bilgeyi ziyarete gitmişti. Gezgin genç, bilgenin yaşadığı evde, tüm duvarların kitaplarla kaplı olduğunu gördü. Fakat evi dikkatle gözden geçirdikten sonra, yerde bir kilim, duvar dibinde yatak olarak kullanılan bir sedir, ortada ise bir masa ve sandalyeden başka evde hiçbir eşyanın olmadığını gördü ve merakla sordu: "Neden hiç eşyanız yok?" dedi. "Koltuklarınız, kanepeleriniz, büfeleriniz.... Onlar nerede?" Bilge, bu soruya karşılık olarak kendi bir soru sordu gezgin gence; "Senin de yalnızca, sırtında taşıdığın küçük bir çantan var, yavrum" dedi. "Peki, senin eşyaların nerede?" Gezgin genç, kendini savunurcasına yanıtladı bu soruyu: "Ama görüyorsunuz.... Ben yolcuyum." Ünü bilge, hak verircesine güldü: "Ben de öyle, yavrum" dedi. "Ben de öyle....."

[1] Aristo, Metafizik. [2]Şuabu’l-İman. [3]Ruhu’l-Beyan, X, 253 vd. [4] İbnHibban. [5] Al-i İmran, 190-191. [6]Zümer, 67. [7]Hilyetü’l-Evliya. [8] Al-i İmran, 190. [9]Nahl, 12. [10]Haşr, 21. [11] Sad, 29. [12]Fatır, 37. [13] Rum, 9. [14]Nahl, 11. [15]Ğaşiye, 17-20. [16] Sad, 29. [17] Yunus, 45. [18]Leyl, 14-16.

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)